

Historisk dag på søen

Vi fik gjort Ottar løs, og roede hende over til siloen. Lidt hurtigt arbejde, og masten var taget ned, og alt løst grej sikret. Ottar skulle på rejse: der var Oldtidsdage på Nordborg slot.

Vognmanden bragte sin lastvogn med kran og bådtrailer. Han var let forvirret til at starte med - han kunne ikke få øje på Ottar. Vi drillede ham lidt, men iløbet af ganske få minutter stod Ottar på traileren. Det voldte lidt besvær: alle støtterne var lagt ud til 'yoghurtbægrene', så for at støtte Ottar, var det nødvendigt at finde de mindste støtter frem og rigge dem helt ned.

Det tog to forsøg at få Ottar i vandet. Vi prøvede først ved Langesø, men der var tilsyneladende for lidt vand. Plus et par svaner med tre store unger - de stod på kanten og nidstirrede os på en ret kold måde. Der var ikke rigtigt nogen der følte for at pejle vanddybden.

Næste forsøg var ved Lystfiskerhytten ved slottet. Der var ca. 250 meter snoet jordvej derned: chaufføren bakkede lastbil plus hænger derned - med mindre end 20 cm. luft til sidene. Uden skader. Dybt imponerende håndværk. Ottar blev sat i vandet mellem to træer, endda uden at brække grene af. Men hun skulle alligevel gøres ren for en del grøn-sager.

Hun blev fortøjet til lystfiskernes bro, masten sat op, og efterladt for natten.

Næste formiddag skulle der så sejles. Naturen fejrede det med et glimrende skybrud - vi havde efterladt Ottar tør, men nu lå hun med en centimeter vand over dørken. Dennis var også mødt, vi fik lænset og gjort riggen sejlklar. Skipper og hans søn stødte osse til, samtidigt med en uvenlig regnbyge. Vi valgte at gå op og kikke på slottet, der var tid nok.

Der var lavet en række udstillinger. Helstegt gris, udskænkning af mjød, smykker, smede- og bådebyggerhåndværk etc. og pænt mange mennesker klædt ud i oldtidstøj. Det clashede måske lidt med briller og mobiltelefoner. Regnen generede noget, men stilnede af, lige som det blev tid at gå tilbage til Ottar.

Vi lagde fra land i absolut havblik, og roede over mod slottet. Bådende skulle jo præsenteres for de besøgende. Vi fik roet os frem så vi lå neden for græsplænen, så kom Hjortspringbåden, "Tilia", rundt om slotsholmen. De skulle da osse lige over til os og sige mojn. Vi hilste pænt og udvekslede de obligatoriske småfornærmelser - de har jo trommeslager med, så der kom lidt sidebemærkninger om 'galejslaver' contra 'frie mænd' osv.

"Tilia" er et ualmindeligt flot stykke håndværk. Selv om hun er noget længere end Otta r, har hun cirka samme drejekreds. Hun virker meget let, og manøvrerer fint med en motiveret besætning. Besætningen havde så oven i købet trukket i oldtidstøjet, så de gjorde et flot indtryk.

De tog turen forbi plænen, vi fulgte efter - der var osse et par klassiske Grønlandske kajakker og en konebåd. Vi skulle have samlet Allan op fra bredden, og endte i bæltet af åkander. Og indså meget, meget hurtigt at åkander og roning passer ualmindeligt dårligt sammen - skidtet nærmest knuder sig sammen om årebladene. Det var lidt bøvelat at slippe fri. Vi tog revanche ved at ro ned til knækket i søen, sætte sejl og udnytte den meget svage vind til at komme tilbage. Jeg er imponeret af så lidt vind Ottar kræver for at holde en anstændig fart.

Der bredte sig en stemning af madtid ombord, så vi satte Ottar på grund nedenfor plænen og kravlede i land. De lokale indfødte havde ikke sørget for en ordentlig landgangssten, der var kun en rund, løs tingest som rullede rundt - alle fik en våd sok. Vi bliver nødt til at sende dem et postkort, så de kan ha' faciliteterne i jorden næste gang vi kommer for at røve og plyndre. Anker ude agter, stævnen bundet til en belejlig sten - vi invaderede pølsevogn og Mjødudsalg.

Tilias besætning hører desværre til den misundelige slags. De tog en tur mere rundt om slotsholmen, fandt Ottar ved bredden, og horder af besøgende der stod og beundrede hende. Opsatte på nid hoppede et par ombord i Ottar, kastede los og fik et slæb af Tilia, over til broen vi var startet fra. Der gjorde de Ottar fast, og holdt så paradesejlads foran plænen, i et forgæves håb om at kunne stjæle billedet.

Ottars besætning tog sagen med ophøjet ro. Mest fordi der var udsalg på det sidste af den helstegte gris, og både ølstand og mjødsælger havde stadig et anstændigt lager. Efter en behørig middagspause, afbrudt af rideopvisning og lidt sværdkamp, gik vi tilbage til Ottar og lagde fra land igen.

Skipperens anden søn var stødt til i mellemtiden, så nu kunne der gøres god fart for årer. Der var lidt mere vind - vi roede endnu engang ned til knækket, satte sejl, og denne gang kunne vi krydse foran plænen, så Ottar viste sig med fuldt sejl og pæn fart. Fin stil.

Vi fik Ottar pakket sammen igen, og taget op. Denne gang havde vognmanden ladet traileren stå hjemme, og tog Ottar direkte på ladet. Det var godtnok noget nemmere. Tilbage til Augustenborg, ro tilbage til Sebbe, gjort klart skib... og det var den dag.

Ha' det sjovt -

Kim 'Pirat' Christensen
Aspirant